

Møte tirsdag den 31. mai kl. 21.43

President: **Berit Brørby**

Dagsorden (nr. 34):

1. Innstilling fra kommunalkomiteen om lov om norsk statsborgerskap (statsborgerloven) (Innst. O. nr. 86 (2004-2005), jf. Ot.prp. nr. 41 (2004-2005))
2. Referat

Valg av settepresident

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det velges en settepresident for Odelstingets møte i dag. – Det anses vedtatt.

Presidenten vil foreslå Sigvald Oppebøen Hansen. – Andre forslag foreligger ikke, og Sigvald Oppebøen Hansen anses enstemmig valgt som settepresident for Odelstingets møte i dag.

Statsråd **Morten Andreas Meyer** overbragte to kgl. proposisjoner (se under Referat).

Sak nr. 1

Innstilling fra kommunalkomiteen om lov om norsk statsborgerskap (statsborgerloven) (Innst. O. nr. 86 (2004-2005), jf. Ot.prp. nr. 41 (2004-2005))

Presidenten: Etter ønske fra kommunalkomiteen vil presidenten foreslå at taletiden blir begrenset til 5 minutter til hver gruppe og 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det vil bli gitt anledning til fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen innenfor den fordelte taletid.

Videre vil presidenten foreslå at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Anita Apeltun Sæle (KrF) [21:44:26] (ordfører for saka): Å skaffa seg norsk statsborgarskap er i enkelte delar av verda oppfatta omtrent som å vinna i lotto. Noreg er eit rettssamfunn. Norske borgarrettar er omfattande. Velferdssamfunnet gjev sikringsnett og trygderettar. Ein har beint fram rett til å bu i verdas beste land.

Sjølv om debattane dei tre siste vekene i denne stortingssesjonen kjem til å bera preg av krav om reformer og påplussingar nærast i alle retningar, som vanleg, trur eg at Stortinget må vedgå at å vera norsk gjev ein gode vilkår i verda. Då er det rimeleg at ein krev noko av ein person som søkjer om å få del i dette godet.

Den statsborgarloven som vi vedtek i dag, er relativt streng. Han krev sju års butid. Ein skal i praksis ikkje vera straffa, og ein skal ha klarlagt identiteten sin. Ein skal vera minst 12 år, vera busett i Noreg, i praksis meistra norsk, og ein krev at lojalitet og identitet skal vera så norsk at ein vel bort andre statsborgarskap når ein søkjer om norsk.

Når det gjeld det siste, er ein ikkje i tråd med ein del andre land, som i aukande grad godkjenner dobbelt statsborgarskap, men det er eit slikt val det norske stortinget gjer i dag.

Loven som vert vedteken, har som utgangspunkt at ein i størst mogleg grad skal unngå dobbelt statsborgarskap. Eg er glad for at det er eit breitt fleirtal, alle unnateke SV, som står for ei slik linje.

Det finst sjølvsagt argument for dobbelt statsborgarskap. Vi bur ikkje lenger i same bygd, i same land, livet ut. Å ha to statsborgarskap, to land – eller kanskje fleire for den saks skyld – som ein identifiserer seg med, er ikkje uvanleg lenger. Ynsket om å behalda denne tilknyttinga er forståeleg. Vi er klar over at det er sannsynleg at ein del innvandrarar som i dag vel ikkje å verta heilt norske, ville ha valt annleis dersom dei kunna behalda sitt opphavlege statsborgarskap. Men i ei globalisert verd, der ein flyttar jorda rundt for å oppnå jobb, økonomisk tryggleik eller tryggleik for liv og helse, er det viktig at ein knyter sterke band der ein skaper seg eit nytt liv. Statsborgarskap er den sterkaste og mest fullstendige forma for tilknytning til Noreg som stat.

Komiteen meiner derfor klart at søkjer ein norsk statsborgarskap, med dei rettar og plikter det inneber, må ein velja bort andre statsborgarskap.

Automatisk statsborgarskap ved fødsel og adopsjon før fylte 18 år vil nokre gonger føra til dobbelt statsborgarskap, noko som komiteen meiner vil vera til det beste for barnet i desse tilfella.

Det tøffaste punktet i loven er vel forslaget om tilbakekalling av innvilga statsborgarskap etter søknad som følgje av manglande løysing frå opphavleg statsborgarskap, men det er ein logisk konsekvens ut frå ynsket om berre eitt statsborgarskap.

Barn av norsk mor eller far vert norsk statsborgar ved fødsel. Endringane på dette punktet er minimale og går ut på at barn også av norsk far automatisk vert norsk statsborgar, uavhengig av foreldras sivile status, og ikkje etter melding, som i dag.

Norsk statsborgarskapslovgeving byggjer på nedstammingsprinsippet, i motsetnad til territorialprinsippet. Eg vil gjera merksam på at Europarådskonvensjonen av 1997 også anbefalar dette nedstammingsprinsippet.

Komiteen ynskjer at det skal vera ei viss høgtid ved det å få statsborgarskap. Partia divergerer noko ved om seremonien skal vera obligatorisk, og om truskapsløfte skal vera ein del av seremonien. Fleirtalet meiner at ein slik seremoni skal vera frivillig, men at lojalitetsløfte inngår som eit sentralt ledd i seremonien. Eg trur personleg at dei som har sagt frå seg det gamle statsborgarskapet sitt til fordel for norsk statsborgarskap, vil ha glede av å få dette overrekt ved ein høgtidleg seremoni. Eit lojalitetsløfte som liknar det frå Australia, vil også vera ei glede å gje. Det betyr faktisk at ein bekreftar lojalitet, tru på fridom og demokrati og respekt for loven. Det skulle elles berre mangla!

På kommunalkomiteens reise i Pakistan møtte eg ei gruppe internasjonale hjelpearbeidarar på grensa til Afghanistan. Vi snakka om forholda, og ein svenske tok opp

passet sitt og sa at han hadde takka Gud mange gonger for det svenske passet sitt. Då tok amerikanaren, kanadiaren og dansken opp sine pass og bekrefta det same. Å ha eit pass og dermed statsborgarrettar i eit vestleg rettssamfunn er gull verdt. Det veit alle som ikkje har det.

Vi vedtek her ein restriktiv, men rimeleg forståeleg statsborgarlov. Eg anbefaler innstillinga, med unntak av nokre mindre feil som skal ha snike seg inn i SVs merknader. Eg reknar med at SV ordnar opp i det.

Signe Øye (A) [21:49:58]: Stortinget skal i dag vedta en ny lov om statsborgerskap. Den gjeldende loven er fra 1950, og det er på høy tid med en ny lov.

Det er tre problemstillinger i proposisjonen som er vesentlige, og som jeg vil ta for meg:

- prinsippet om ett eller to statsborgerskap
- obligatorisk eller frivillig seremoni
- innholdet i seremonien, altså spørsmålet om troskapsløfte

Gjeldende lov bygger på prinsippet om ett statsborgerskap. Et flertall i Statsborgerskapsutvalget gikk imidlertid inn for å legge prinsippet om dobbelt statsborgerskap til grunn for forslag til ny lov, mens mindretallet mente at ett statsborgerskap var det riktige. Regjeringen går inn for ett, og det samme gjør et flertall i komiteen, inklusiv Arbeiderpartiet.

Hovedbegrunnelsen for det bygger på at statsborgerskap er et viktig symbol på tilhørighet og lojalitet til det norske politiske fellesskapet, og at den enkelte av den grunn kun bør ha politiske plikter og rettigheter i én stat. Vi tror også at tilknytningen til Norge kan svekkes ved at man har dobbelt statsborgerskap.

Videre mener vi at dersom noen kan ha dobbelt statsborgerskap, vil likhetsprinsippet ved at majoriteten i Norge kun gis muligheter til å ha ett statsborgerskap, brytes. Det kan være uheldig.

Skal man erverve seg norsk statsborgerskap, må man oppgi sitt opprinnelige statsborgerskap. Det kan bidra til å gjøre erverv av norsk statsborgerskap til en bedre gjenomtenkt handling. En slik bevisstgjøring kan og bør fremme integrering.

Konklusjonen om ett statsborgerskap er imidlertid ikke helt enkel. Økt internasjonalisering kombinert med stadig flere ekteskap på tvers av landegrensene, og dermed også barn av foreldre med ulike statsborgerskap, kan også tale for en mer liberal praktisering. Flere land praktiserer dobbelt statsborgerskap i dag.

Men dobbelt statsborgerskap innebærer også en rekke komplikasjoner. Tilknytning til landet kan svekkes, det kan være diplomatiske problemer, og konsulær bistand kan være problematisk. Det kan være usikkert hvem som har ansvaret, og det kan forhindre oppfølging av tvangsekteskap/hjemsendelse og straffeforfølgning. Derfor mener Arbeiderpartiet at det er flere argumenter for å gå inn for ett statsborgerskap enn for å tillate to, slik SV vil.

Arbeiderpartiet er enig i at vi skal ha en seremoni, en høytidelig handling som bør markeres for alle, men mener at den skal være mest mulig positiv og dermed frivillig. Men Arbeiderpartiet vil gå imot at det skal innføres et tro-

skapsløfte i forbindelse med den frivillige seremonien. Vi tror at flere vil møte opp dersom det ikke blir avkrevd et troskapsløfte, og det er vanskelig helt å forstå hva man vil oppnå med et slikt løfte.

Å oppnå nytt statsborgerskap skal være en prosess som avsluttes med en tilhørende høytidelig seremoni der man får følelse av inkludering og at den nye statsborgeren ønsker å bidra til et fellesskap som sikrer mangfold og inkludering i det norske samfunnet. Da må majoriteten også legge opp til det.

Kari Lise Holmberg (H) [21:54:06]: Jeg føler vel at veldig mange er veldig enige i disse sakene, i hvert fall kan jeg underskrive på stort sett alt som de to foregående talere har sagt, med ett unntak i forhold til Signe Øye. Derfor skal jeg forkorte innlegget mitt og kun snakke om ordningen med frivillig seremoni og troskapsløfte for de innbyggerne som har fått innvilget norsk statsborgerskap. Det er kun der vi har litt forskjellig mening.

Seremonien skal bidra til å understreke betydningen av å ha blitt norsk statsborger, med de rettigheter og plikter som statsborgerskap innebærer. Det er en høytidelig handling å få statsborgerskap. For å understreke det og for å skape en fin ramme og litt fest rundt arrangementet er det ønskelig at flest mulig deltar. Fylkesmannen skal derfor arrangere seremonien en-to ganger i året. Under seremonien vil de som deltar, bli bedt om å avgi et troskaps- eller lojalitetsløfte hvor de erklærer at de vil respektere Norges demokratiske styringssystem og overholde Norges lover.

Det er viktig å merke seg – vi i Høyre er for valgfrihet på alle plan – at denne seremonien ikke gjøres obligatorisk. Dette skal ikke være et ressurskrevende og byråkratisk opplegg, men en inkluderende markering.

Jeg tror jeg tar et så kort innlegg – jeg føler at det meste er sagt.

Per Sandberg (FrP) [21:55:54]: Jeg vil også understreke det som er sagt i tidligere innlegg, at det er behov for en ny lov. Den nåværende loven, om norsk riksborgarrett, er, som det også er sagt tidligere, fra 1950, og er klar for oppjustering, for å si det på den måten. Den er faktisk ett år eldre enn FNs flyktningkonvensjon.

Når en ser på framdriften og på resultatet, kan en selvfølgelig også fra Fremskrittspartiets ståsted si at en er enig i mye, for det er noen skritt i riktig retning. Men det skulle en kanskje også forvente, når en vet at Statsborgerlovutvalget ble oppnevnt 12. februar 1999, og utvalget la fram sin utredning i desember 2000. Nå er vi altså i mai 2005, og da skulle en kanskje tro at en hadde tatt noen større skritt og fått en oppdatert lov som var tilpasset 2005.

Som sagt: Det er noen små skritt her. Jeg skal bare kort vise til det vi mener er mest positivt her, nemlig at det nå stilles større krav til å få avklart identitet, før en deler ut norsk statsborgerskap. Det er vi meget fornøyd med. Men så spekulerer jeg litt på hvorfor flertallet i komiteen har som målsetting at flest mulig av de innvandrerne som bor i Norge, skal bli norske statsborgere. Jeg har ikke registrert hvorfor det skal være en målsetting at alle sammen

skal ha norsk statsborgerskap. Det må på en måte være litt frivillig, i hvert fall i betraktning av at en ikke stiller større krav til dem som måtte «tvinges» til å bli norske statsborgere. På den ene siden ønsker en altså at flest mulig skal bli norske statsborgere, men en stiller veldig lite krav i forhold til dette – f.eks. sett opp mot seremonien, som skal være frivillig. Jeg får det liksom ikke til å henge sammen.

Vi mener at det skal stilles større krav, og det koblet opp mot integrasjonspolitikken, som vi alle sammen er enige om har vært veldig lite vellykket. Da hadde vi hatt en gyllen anledning til å bruke statsborgerskapet som en gulrot og stille noen krav både i forhold til norskopplæring og andre momenter som går på integrering. Vi har det at man skal ha 300 timer norskundervisning, men det sier ingenting om hvor godt norsk man snakker når man får statsborgerskap. Det er enkelt å slumre seg gjennom 300 timer med norskundervisning, uten på noen som helst måte å måtte vise hvorvidt man behersker språket. Så her hadde vi forventet et større krav.

Vi synes også fortsatt at flertallet er litt for liberalt i forhold til botid. Vi mener oppriktig talt at statsborgerskap er et sånt symbol og er såpass verdifullt at det burde stilles større krav til botid og underveis også vært større behov for tester som viser at en gjør seg kvalifisert både til å få opphold i Norge og ikke minst til å oppnå statsborgerskap. Vi tror at det hadde vært en gulrot som hadde vært med og styrket også integreringsarbeidet.

Fortsatt vil det være en åpning for at kriminelle får norsk statsborgerskap, noe vi er ganske klare på at vi ikke aksepterer.

Skal jeg ta et område til som Fremskrittspartiet er fornøyd med, er det det som flere har nevnt, nemlig det som går på dobbelt statsborgerskap. Her er vi særdeles fornøyd. Vi har fremmet forslag om det tidligere, og jeg har ikke forstått at det skal være sterke argumenter for å inneha dobbelt statsborgerskap. Jeg har til dags dato ikke funnet et eneste argument som er solid i forhold til å forsvare å ha dobbelt statsborgerskap. Så dette er vi særdeles fornøyd med.

Til slutt vil jeg bare få fremme det forslag som Fremskrittspartiet står bak i innstillingen.

Presidenten: Representanten Per Sandberg har tatt opp det forslag han refererte til.

Heikki Holmås (SV) [22:01:06]: Statsborgerskapsloven er mye viktigere for folk enn den oppmerksomheten som saken har skapt i norske media tilsier.

La meg begynne med å ta det jeg synes er bra med loven. Det er at utenlandsk ungdom som har vokst opp her i landet, skal kunne få statsborgerskap når de fyller tolv år. Det er at alle barn av norske foreldre blir norske, enten det er mor eller far som er norsk fra før. Og så er det at loven blir mer oversiktlig.

Til det kuriøse, nemlig denne seremonien: Jeg synes det er bra med en seremoni, og jeg synes det er greit at den er frivillig, spesielt når Regjeringen på død og liv skal ha med en troskapserklæring, som stortingsflertallet fjernet

sist vi hadde dette oppe. Nå må alle som følge av behandlingen her sverge troskap til Norge, men ikke hvis de ikke vil, og da spiller det jo ingen rolle likevel, for da kan de droppe hele seremonien. Det gjør seremonien til en litt kuriøs ting.

Men til det som er dårlig: Hvorfor vil Erna Solberg ta fra Johann Olav Koss hans norske pass og statsborgerskap? Vi møtte ham i Toronto, hvor han fortalte at helst ville han bli kanadisk, for det ville være en fordel for ham som lever og jobber i Canada. Han var hoderystende til den nye loven.

Hvorfor vil Regjeringen at de nordmenn som studerer i utlandet, jobber i utlandet, gifter seg i utlandet, får barn i utlandet og vil ha samme statsborgerskap som ektefellen sin og barna sine, ikke skal få lov til å være norsk?

Med den nye statsborgerskapsloven går vi rakt imot utviklingen i verden, i Europa og i Norden. Mens vi gjør det ulovlig aktivt å søke om dobbelt statsborgerskap, har i de siste årene Finland, Island og Sverige gått inn for at det ikke bare skal være tolerert, men lovlig med dobbelt statsborgerskap. Regjeringen henviser til konvensjonen av 1963, som legger til grunn at prinsippet om ett statsborgerskap skal gjelde. Men utviklingen nå reflekteres i den nyere Europakonvensjonen av 1997, som er nøytral til hvorvidt statene tillater kun ett eller dobbelt statsborgerskap.

I tillegg: Til innvandrene våre sier vi at målet er at de skal lære seg norsk og bli norske statsborgere. Det er alle bortsett fra Fremskrittspartiet enige om. Det vi ikke sier, er at da må de kappe båndet til sitt fødeland og bli bare norske.

Resultatet er at innvandrene ikke blir norske. Tall fra 2003 som er vedlagt innstillingen, viser at langt de færreste som har bodd her, søker om statsborgerskap. Blant folk som kommer fra store ikke-europeiske land, er det under 40 pst. som søker statsborgerskap. Blant de 3 445 pakistannerne som hadde bodd i Norge i mer enn sju år i 2003, er det bare 497, altså 14,43 pst., som har skaffet seg statsborgerskap, blant chilenerne bare 138 av 1 636, altså rundt 8 pst. Og av de vel 47 000 EU-borgerne er det forsvinnende 873 som har fått statsborgerskap, under 2 pst. Den samme lave andelen gjelder amerikanerne.

Jeg synes dette er et problem, og det burde flertallet synes også hvis de mener noe med det når de sier at folk som bor i Norge lenge, bør bli norske statsborgere. For disse menneskene kunne vært norske borgere, men er i dag fratatt demokratisk innflytelse, muligheten til å ta bestemte stillinger i det offentlige og tryggheten for hjelp dersom de kommer opp i et uføre i utlandet. Heller ikke får barna deres norsk statsborgerskap. Dette gjelder barn som vokser opp i Norge, og som i realiteten er norske.

I tillegg mener jeg at hvis vi hadde gjennomført den endringen som vi foreslår, ville flere følt tilhørighet til Norge, følt ansvar for å bidra til å forme utviklingen, og flere av barna som vokste opp i landet vårt, ville vært norske.

Innvendingene om verneplikt er tatt hånd om i konvensjoner. Innvendingene om mulighetene for å kunne hjelpe norske statsborgere som også har et utenlandsk pass, er

(Holmås)

etter min oppfatning vikarierende. Ja, det er vanskeligere for oss å nå fram overfor en norsk-iraker i Irak, men det er umulig for oss å blande oss inn hvis loven gjør at folk i realiteten velger ikke å bli norske statsborgere i det hele tatt. Særlig er dette viktig å påpeke i forhold til tvangsekteskap og barnekidnapping dersom barna ikke får norsk statsborgerskap fordi foreldrene velger å la være å bli norske.

Om botidskravet: Det finnes ikke noe fasitsvar for hvor langt botidskrav vi skal velge. For SV bunner dette rett og slett i følgende enkle analyse: I en mer global verden, der immigranter kommer til Norge og bosetter seg her, hva er mest fornuftig for å skape et multikulturelt samfunn? (Presidentens klubber.) Da er svaret vårt – jeg skal bare avslutte setningen, president – at det blir enklere å opptjene fulle rettigheter for borgere, at det skjer fortere enn i dag, og da mener vi fem år er et godt forslag.

Jeg tar opp forslagene fra SV og fra SV og Senterpartiet. Forslagene nr. 1 og 4, som er berikttet, er omdelt i salen.

S i g v a l d O p p e b ø e n H a n s e n hadde her teke over presidentplassen.

Presidenten: Representanten Heikki Holmås har teke opp dei forslaga han refererte til.

Presidenten vil minne om at den reglementsmessage tida for kveldsmøte er passert. Presidenten vil foreslå at møtet held fram til dagens kart er ferdigbehandla. – Det er vedteke.

Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) [22:07:07] (leiar i komiteen): Senterpartiet meiner eit statsborgarskap er eit viktig symbol på tilhørsle og lojalitet til eit politisk fellesskap. Vi meiner den enkelte berre bør ha plikter og rettar i éin stat. Stemmerett, verneplikt, straffeforfølgning – mange grunnar taler for det.

Ot.prp. nr. 41 er ei oppfølging av ei eiga offentleg utgreiing, NOU 2000:32. Senterpartiet er tilfreds med at Regjeringa følgjer opp mindretalet i NOU-en. Dei andre nordiske landa hadde opphavleg den same haldninga. Vi er overraska over at vi på dette punktet ikkje lenger har eit felles syn i Norden.

Regjeringa har føreteke oppryddingar og presiseringar som Senterpartiet i hovudsak er einig i. Vi er for nedstammingsprinsippet, at norsk statsborgarskap blir overført automatisk til barn dersom mor eller far er norsk, født i eller utanfor ekteskap, og i eller utanfor Noreg. Vi er òg fornøgd med det som er presisert når det gjeld adopterte og barn av statslause.

Vi ønskjer at dei krava som blir stilte ved søknad om statsborgarskap, skal gå fram av sjølve lova, og vi er fornøgd med at eit breitt fleirtal meiner at krav til identitet ikkje skal hindra at flyktingar kan oppnå norsk statsborgarskap. Vi synest òg det er rett at utanlandsk ungdom som veks opp i Noreg, kan få norsk statsborgarskap når dei er tolv år.

Senterpartiet ønskjer at flest mogleg som bur i Noreg, skal delta i dei pliktene og rettane det medfører. Kravet om sju års butid innanfor ein tiårsperiode er lang tid. Vi

har sjekka praksisen i andre land. Han er svært variabel. Sverige har fem år, og Canada har tre år. Andre land har endå lengre butid. Senterpartiet og SV fremmar forslag om krav til fem års butid innanfor dei siste ti åra.

Noreg er eit lite og sårbart språksamfunn. Senterpartiet er fornøgd med at komiteen òg står saman om krav til norsk og samfunnskunnskap.

Så til spørsmålet om ein seremoni. Senterpartiet støttar forslaget om ei høgtideleg handling, ein eigen seremoni, ved inviljing av statsborgarskap, men då som ei frivillig ordning og utan truskapsløfte.

Så vil eg understreka eit avsnitt i forhold til butid som har overskrifta «Særlige grupper». Her kan det altså gjerast unntak frå dei krava som blir stilte. Eit eige rundskriv varetek både Kola-nordmenn, adoptivbarn og utanrikstenestefolk sine husstandsmedlemmer.

Det har i den seinare tida komme fleire eksempel som gjer at det er nødvendig å utdjupa akkurat dette nærmare. Det er altså internasjonale yrke, artistar og kunstnarar, med base i Noreg, som òg bør vera underlagt dei same omsyna. Vi er svært fornøgd med at komiteen samrøystes understrekar det, og at komiteen òg seier at høvet til å gjera unntak berre skal nyttast til gunst, ikkje til å stilla strengare eller ytterlegare vilkår.

Så er det slik at landet for tida har ei regjering som er særst glad i gebyr og eignedelar. Senterpartiet er for ein heimel som gir høve til gebyr når det gjeld statsborgarskap, men vi meiner at nivået på gebyret skal ta utgangspunkt i sjølvkost, og vi fremmar i lag med SV forslag om det.

Til slutt vil eg gjerne seia at det er ei viktig lov som i dag blir vedteken. Frå SV er det ført ein argumentasjon for dobbelt statsborgarskap. I høve til globalisering og internasjonale trendar går det svært godt an å argumentera for det. Men for Senterpartiet er det altså viktig å streka under, til slutt, den tilhørsle og den lojaliteten som vi meiner den enkelte skal ha til eitt politisk fellesskap.

Presidenten: Fleire har ikkje bedt om ordet til sak nr. 1.

(Votering, sjå nedanfor)

B e r i t B r ø r b y gjeninntok her presidentplassen.

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte

presidenten: Da skal Odelstinget votere i sak nr. 1.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten er det satt fram fire forslag. Det er

- forslagene nr. 1 og 2, fra Heikki Holmås på vegne av Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet
- forslag nr. 3, fra Per Sandberg på vegne av Fremskrittspartiet
- forslag nr. 4, fra Heikki Holmås på vegne av Sosialistisk Venstreparti

Forslagene nr. 1 og 4 er omdelt i salen i berikttet utgave.

Presidenten vil gjøre Odelstinget oppmerksom på følgende: Ved forenkling av voteringsopplegget, som er i forståelse med forslagsstillerne, vil voteringen i denne saken bli redusert med over 30 voteringer. – Det opplegget som presidenten nå har foreslått, vil bli fulgt.

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sette ned gebyret på søknad om statsborgerskap med utgangspunkt i selvkost.»

Dette forslaget blir i samsvar med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slike vedtak:

A .

L o v

om norsk statsborgerskap (statsborgerloven)

Presidenten: Presidenten vil her først la votere over beriktiget forslag nr. 4, fra Sosialistisk Venstreparti. Forslaget lyder:

«§ 17 første punktum skal lyde:

Barn under 18 år av den som erverver eller har ervervet norsk statsborgerskap etter bestemmelsene i kapitlet her, har etter søknad rett til norsk statsborgerskap såfremt de fyller vilkårene i § 7 første ledd bokstav a, c og g, og det ikke foreligger forhold som nevnt i § 7 annet ledd.

§ 22 første ledd skal lyde:

Barn under 18 år av den som erverver statsborgerskap etter bestemmelsene i § 20 eller 21 får automatisk norsk statsborgerskap ved foreldrenes erverv, såfremt barnet er bosatt i Norge.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble med 62 mot 10 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 22.19.16)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 3, fra Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«§ 4 første ledd skal lyde:

Barn blir norsk statsborger ved fødselen dersom faren eller moren er norsk statsborger og bosatt i Norge. For barn født i utlandet av foreldre, hvor en eller begge er norsk statsborger, må det søkes om norsk statsborgerskap. Ved behandlingen av søknader må det legges særlig vekt på barnets tilknytning til Norge. Det må søkes innen barnet er fylt fem år. Vilårene i § 7 gjelder ikke for søknader etter § 4.

§ 7 første ledd skal lyde:

Enhver har etter søknad rett til norsk statsborgerskap dersom søkeren på vedtakstidspunktet

a) har dokumentert eller på annen måte klarlagt sin identitet, jf. tredje ledd,

b) har fylt atten år,

c) er og vil forbli bosatt i riket,

d) fyller vilkårene for bosettingstillatelse i utlendingsloven § 12,

e) har til sammen ti års oppholdstid i riket, regnet fra det tidspunkt første tillatelse til varig opphold ble gitt. I prinsippet skal oppholdstiden være sammenhengende. Fravær fra riket i mer enn seks måneder regnes ikke som oppholdstid,

f) fyller kravet om norskopplæring og norskkunnskaper etter § 8,

g) ikke er ilagt straff eller strafferettslig særreaksjon, h) fyller kravet om løsnung fra annet statsborgerskap fastsatt i § 10, og

i) forsørger seg selv. Søkeren må dokumentere at hun eller han ikke har mottatt sosialhjelp i løpet av de siste fem årene, regnet fra tidspunktet for søknaden om statsborgerskap.

§ 7 nytt tredje ledd skal lyde:

Norsk statsborgerskap tildeles ved seremoni, hvor det skal avgis en erklæring om troskap til riket. Seremoni og erklæring om troskap er obligatorisk.

Tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

§ 8 skal lyde:

For søknader som fremmes etter 1. september 2008 er det et krav at søkere har gjennomført 300 timer godkjent norskopplæring og har bestått eksamen i norsk. Kravet til norskopplæring frafaller hvis søkeren kan dokumentere tilstrekkelige kunnskaper i norsk eller samisk. Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om kravet om gjennomført norskopplæring og eksamen i norsk, herunder unntak for dem med norsk eller samisk. Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om kravet om gjennomført norskopplæring og eksamen i norsk, herunder unntak for dem som har tilstrekkelige kunnskaper i norsk eller samisk.»

Kystpartiet støtter dette forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 60 mot 12 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 22.19.44)

Presidenten: Det voteres over beriktiget forslag nr. 1, fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet. Forslaget lyder:

«§ 7 første ledd bokstav c skal lyde:

c) er bosatt i riket,

§ 7 første ledd bokstav e skal lyde:

e) har til sammen fem års opphold i riket i løpet av de siste ti årene, med oppholds- eller arbeidstillatelser, opphold i en eller flere søknadsperioder medregnes i femårsperioden, jf. fjerde ledd,

§ 11 annet punktum skal lyde:

Søkeren må likevel til sammen ha tre års opphold i riket i løpet av de siste fem årene, med oppholds- eller arbeidstillatelser av minst ett års varighet.

§ 12 fjerde punktum skal lyde:

Oppholdstiden i riket og tiden som gift med en norsk statsborger med felles bopel, må dessuten til sammen utgjøre minst fem år.

§ 20 første punktum skal lyde:

Danske, finske, islandske og svenske statsborgere har ved melding rett til å bli norsk statsborger såfremt vedkommende har fylt 18 år, har vært bosatt i riket de siste fem år og i denne tiden ikke er dømt til frihetsstraff eller særreaksjon som følge av straffbart forhold.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet ble med 58 mot 14 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 22.20.05)

Videre var innstillet:

Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1 Lovens saklige og stedlige virkeområde

Loven regulerer erverv og tap av norsk statsborgerskap.

Loven gjelder også for Svalbard og Jan Mayen.

§ 2 Utøvelse av myndighet etter loven

Loven gjennomføres av Kongen, departementet, Utlendingsnemnda, Utlendingsdirektoratet, politiet og norske utenriksstasjoner.

Kongen kan i forskrift gi bestemmelser til utfylling av loven.

§ 3 Forholdet til folkeretten

Loven gjelder med de begrensninger som følger av overenskomster med andre stater og folkeretten for øvrig.

Kapittel 2 Erverv av statsborgerskap ved fødsel og adopsjon

§ 4 Erverv ved fødsel

Barn blir norsk statsborger ved fødselen dersom faren eller moren er norsk statsborger. Dør faren før barnet blir født, er det tilstrekkelig at faren var norsk statsborger da han døde.

Hittebarn som blir funnet i riket er norsk statsborger inntil annet legges til grunn.

§ 5 Erverv ved adopsjon

Barn som adopteres av en norsk statsborger blir norsk statsborger ved adopsjonen dersom barnet er under 18 år på adopsjonstidspunktet. Adopsjonsbevillingen må være gitt av norsk myndighet i medhold av adopsjonsloven, eller ved utenlandsk adopsjon som skal gjelde i Norge etter bestemmelsene i adopsjonsloven kapittel 4.

§ 6 Betydningen av at grunnlaget for statsborgerskapet endres

Ved avgjørelse eller erkjennelse av at det forholdet som la grunnlag for erverv av statsborgerskap etter lovens §§ 4 eller 5 ikke foreligger, skal barnet anses for aldri å ha vært norsk. Dette gjelder likevel ikke dersom barnet dermed blir statsløst, eller avgjørelsen eller erkjennelsen finner sted etter at vedkommende er fylt 18 år.

Når særlige grunner foreligger, kan det etter søknad treffes vedtak om at en avgjørelse eller erkjennelse som nevnt i første ledd ikke skal få betydning. Søkeren skal da anses for å ha vært norsk fra tidspunktet for opprinnelig antatt erverv av norsk statsborgerskap. Ved avgjørelsen skal det legges vekt på hvor lang tid som er gått fra antatt erverv til det riktige forholdet ble fastslått, og om søkeren og dennes foreldre var i god tro.

Kapittel 3 Erverv av statsborgerskap etter søknad

§ 7 Hovedregel om erverv etter søknad

Enhver har etter søknad rett til norsk statsborgerskap dersom søkeren på vedtakstidspunktet

- har dokumentert eller på annen måte klarlagt sin identitet, jf. tredje ledd,
- har fylt tolv år,
- er og vil forbli bosatt i riket,
- fyller vilkårene for bosettingstillatelse i utlendingsloven § 12,
- har til sammen syv års opphold i riket i løpet av de siste ti årene, med oppholds- eller arbeidstillatelser av minst ett års varighet, opphold i en eller flere søknadsperioder medregnes i syvårsperioden, jf. fjerde ledd,
- fyller kravet om norskopplæring fastsatt i § 8,
- ikke er ilagt straff eller strafferettslig særreaksjon eller har utholdt karenstid, jf. § 9, og
- fyller kravet om løsning fra annet statsborgerskap fastsatt i § 10.

Søkeren har ikke rett til norsk statsborgerskap etter første ledd dersom hensynet til rikets sikkerhet eller utenrikspolitiske hensyn taler mot.

Kongen kan i forskrift gi utfyllende bestemmelser om kravet til identifikasjon.

Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om beregning av oppholdstid etter reglene i dette kapitlet.

§ 8 Kravet om gjennomført norskopplæring

For søknader som fremmes etter 1. september 2008 er det et krav at søkere mellom 18 og 55 år har gjennomført 300 timer godkjent norskopplæring eller kan dokumentere tilstrekkelige kunnskaper i norsk eller samisk. Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om kravet om gjennomført norskopplæring, herunder om unntak, og om kravet om tilstrekkelige kunnskaper i norsk eller samisk.

§ 9 *Betydningen av straffbare forhold*

Den som er ilagt straff eller annen strafferettslig reaksjon har ikke rett til norsk statsborgerskap før det er gått en viss tid (karenstid) fastsatt i forskrift gitt av Kongen. Karenstidens lengde skal avhenge av den ilagte reaksjonen.

Ved idømt frihetsstraff eller strafferettslig særreaksjon regnes karenstiden fra straffens eller reaksjonens opphør. Ved betinget fengselsstraff regnes karenstiden fra prøvetidens utløp. For øvrig regnes karenstiden fra tidspunktet for den straffbare handlingen.

§ 10 *Kravet om løsning fra annet statsborgerskap*

Dersom søkeren ikke automatisk taper annet statsborgerskap som følge av innvilgelse av norsk statsborgerskap, må søkeren være løst fra annet statsborgerskap før søknaden innvilges. Dersom søkeren ikke kan løses fra annet statsborgerskap før søknaden innvilges, må søkeren innen ett år fra innvilgelsen av norsk statsborgerskap dokumentere at vedkommende er løst fra annet statsborgerskap. Dersom søkeren ikke kan bli løst fra annet statsborgerskap før en viss alder er oppnådd, må søkeren innen ett år etter å ha oppnådd denne alderen dokumentere at vedkommende er løst fra annet statsborgerskap. Det kan gjøres unntak fra kravet om løsning dersom løsning anses rettslig eller praktisk umulig eller av andre grunner fremstår som urimelig.

Dersom løsning fra annet statsborgerskap dokumenteres innen utløpet av fristen etter første ledd, skal det skriftlig bekreftes at det norske statsborgerskapet er i behold. Dersom løsning fra annet statsborgerskap ikke dokumenteres innen utløpet av fristen, kommer reglene om tilbakecall i § 26 første ledd til anvendelse.

§ 11 *Personer ankommet riket før fylte 18 år*

For søkere som ankom riket før de fylte 18 år, gjelder ikke vilkåret i § 7 første ledd bokstav e. Søkeren må likevel til sammen ha fem års opphold i riket i løpet av de siste syv årene, med oppholds- eller arbeidstillatelser av minst ett års varighet. Opphold i en eller flere søknadsperioder medregnes i femårsperioden.

§ 12 *Personer som er gift, registrert partner eller samboer med norsk statsborger*

For søker som er gift med en norsk statsborger og har felles bopel med ektefellen, gjelder ikke vilkåret i § 7 første ledd bokstav e. Søkeren må likevel til sammen ha minst tre års opphold i riket i løpet av de siste ti årene med oppholds- eller arbeidstillatelser av minst ett års varighet. Opphold i en eller flere søknadsperioder medregnes i treårsperioden. Oppholdstiden i riket og tiden som gift med en norsk statsborger med felles bopel, må dessuten til sammen utgjøre minst syv år. Oppholdstid og tid som gift med norsk statsborger kan opptjenes samtidig.

Første ledd gjelder tilsvarende for registrerte partnere og for samboere.

§ 13 *Nordiske statsborgere*

For søkere som er statsborger av et annet nordisk land, gjelder ikke vilkårene i § 7 første ledd bokstav d og e. Søkeren må likevel ha oppholdt seg i riket de siste to årene.

§ 14 *Søkere som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen*

For søker som har tillatelse etter utlendingsloven kapittel 8 om særlige regler for utlendinger som omfattes av Avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) og Konvensjonen om opprettelse av Det europeiske Frihandelsforbund (EFTA-konvensjonen), gjelder ikke vilkåret i § 7 første ledd bokstav d. Søkeren må likevel ha oppholdt seg i riket de siste tre årene med en oppholdstillatelse som er gitt for fem år etter utlendingsloven § 54 første ledd eller § 55.

§ 15 *Tidligere norske borgere*

For søkere som tidligere har vært norsk statsborger, gjelder ikke vilkårene i § 7 første ledd bokstav d og e. Søkeren må likevel ha oppholdt seg i riket med arbeids- eller oppholdstillatelser av minst ett års varighet de siste to årene. Oppholdstid i en eller flere søknadsperioder medregnes i toårsperioden.

§ 16 *Statsløse*

For søkere som er statsløse gjelder ikke vilkårene i § 7 første ledd bokstav b, e og h. Som statsløs regnes ikke den som ved egen handling eller unnlatelse har valgt å være statsløs, eller som på en enkel måte kan bli statsborger av et annet land. Statsløs søker som har fylt 18 år, må likevel ha oppholdt seg i riket med arbeids- eller oppholdstillatelser av minst ett års varighet de siste tre årene. Oppholdstid i en eller flere søknadsperioder medregnes i treårsperioden.

§ 17 *Barns erverv av statsborgerskap som bipersoner*

Barn under 18 år av den som erverver eller har ervervet norsk statsborgerskap etter bestemmelsene i kapitlet her, har etter søknad rett til norsk statsborgerskap såfremt de fyller vilkårene i § 7 første ledd bokstav a, c, g og h, og det ikke foreligger forhold som nevnt i § 7 annet ledd. Det samme gjelder barn av foreldre som har ervervet norsk statsborgerskap i medhold av §§ 20 eller 21.

Barnet må likevel ha oppholdt seg i riket de siste to årene med oppholds- eller arbeidstillatelser av minst ett års varighet. Opphold i en eller flere søknadsperioder medregnes i toårsperioden. Kravet om oppholds- eller arbeidstillatelse gjelder likevel ikke barn som er statsborger av et annet nordisk land.

Barn som er gift eller registrert partner omfattes ikke av paragrafen her.

§ 18 *Særlige grupper av søkere*

Kongen i statsråd kan i forskrift gi regler om unntak fra ervervsvilkårene i dette kapitlet for særlige grupper av søkere.

§ 19 *Dispensasjon*

Dersom særlig sterke grunner foreligger, kan det i den enkelte sak til gunst for søkeren gjøres unntak fra vilkårene for erverv av statsborgerskap fastsatt i dette kapitlet.

Kapittel 4 Erverv av statsborgerskap ved melding i henhold til nordisk avtale

§ 20 *Erverv ved melding*

Danske, finske, islandske og svenske statsborgere har ved melding rett til å bli norsk statsborger såfremt vedkommende har fylt 18 år, har vært bosatt i riket de siste syv år og i denne tiden ikke er dømt til frihetsstraff eller særreaksjon som følge av straffbart forhold. Melderer må godtgjøre at vedkommende senest ved ervervet er løst fra annet statsborgerskap.

§ 21 *Gjenerverv ved melding*

Den som har tapt det norske statsborgerskapet og deretter bare har vært statsborger av annet nordisk land, har ved melding rett til å få det norske statsborgerskapet tilbake såfremt melderer har bosatt seg i riket og godtgjør at vedkommende senest ved ervervet er løst fra annet statsborgerskap.

§ 22 *Erverv for barn*

Barn under 18 år av den som erverver statsborgerskap etter bestemmelsene i §§ 20 eller 21 får automatisk norsk statsborgerskap ved foreldrenes erverv, såfremt barnet er bosatt i Norge og senest ved ervervet er løst fra annet statsborgerskap.

Barn som er gift eller registrert partner omfattes ikke av første ledd.

§ 6 gjelder tilsvarende.

Kapittel 5 Tap av statsborgerskap

§ 23 *Tap ved erverv av annet statsborgerskap*

Den som erverver annet statsborgerskap etter søknad eller uttrykkelig samtykke, taper sitt norske statsborgerskap.

Barn under 18 år som automatisk erverver et annet statsborgerskap fordi en av foreldrene som har del i foreldreansvaret erverver et annet statsborgerskap, taper sitt norske statsborgerskap. Tapet inntreffer likevel ikke dersom den andre av foreldrene er norsk statsborger, eller dersom barnet er gift eller registrert partner.

§ 24 *Tap ved fravær fra riket*

Den som ervervet norsk statsborgerskap ved fødselen, men som ikke har vært bosatt i til sammen to år i Norge eller til sammen syv år i Norge og andre nordiske land, taper sitt norske statsborgerskap når vedkommende fyller 22 år.

Den som ellers ville tape sitt norske statsborgerskap etter første ledd, kan etter søknad få rett til å beholde det såfremt søkeren har tilstrekkelig tilknytning til Norge. Søknad om det må fremmes innen vedkommende fyller 22 år.

En søknad kan tas under behandling selv om den er fremsatt for sent, dersom søkeren ikke er vesentlig å bebreide for dette, eller det ville være urimelig at statsborgerskapet tapes på grunn av forsømmelsen.

Taper noen sitt norske statsborgerskap etter denne paragraf, taper også vedkommendes barn statsborgerskapet. Det gjelder likevel ikke dersom en av foreldrene fortsatt er norsk, eller barnet selv fyller vilkårene i første ledd for å beholde statsborgerskapet.

Tap av statsborgerskap etter denne paragraf inntreffer ikke dersom vedkommende dermed blir statsløs.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om vilkårene for å beholde norsk statsborgerskap etter paragrafen her.

§ 25 *Tap etter søknad*

Norsk statsborger som er bosatt i utlandet og har annet statsborgerskap, har etter søknad rett til å bli løst fra sitt norske statsborgerskap. Dersom søkeren er bosatt i Norge og har annet statsborgerskap, kan vedkommende bare bli løst fra det norske statsborgerskapet dersom det vil være urimelig å nekte dette.

Uavhengig av bosted kan søkeren ikke løses fra sitt norske statsborgerskap dersom dette medfører at vedkommende blir statsløs. Vedkommende kan likevel løses fra norsk statsborgerskap dersom søkeren er bosatt i utlandet, og det er nødvendig av hensyn til erverv av et annet statsborgerskap. Det skal da settes en frist for når annet statsborgerskap må være ervervet. Dersom annet statsborgerskap ikke er ervervet innen fristens utløp, anses vedkommende som ikke løst fra sitt norske statsborgerskap.

§ 26 *Tilbakekall*

Norsk statsborgerskap skal tilbakekalles dersom kravet til løsning fra annet statsborgerskap ikke er oppfylt. Dette gjelder likevel ikke dersom det gjøres unntak fra løsningskravet etter § 10 første ledd fjerde punktum. Dersom løsning fra annet statsborgerskap dokumenteres etter utløpet av fristen i § 10 første ledd, kan tilbakekall unnlates med mindre særlige grunner taler mot det. Dersom det ikke treffes vedtak om tilbakekall, skal det skriftlig bekreftes at det norske statsborgerskapet er i behold.

Et vedtak om statsborgerskap kan tilbakekalles der omgjøringsadgang følger av forvaltningsloven § 35 eller alminnelige forvaltningsrettslige regler. Tilbakekall av statsborgerskap som er bygget på uriktige eller ufullstendige opplysninger, kan likevel bare foretas hvis søkeren mot bedre vitende har gitt de uriktige opplysningene eller har fortiet forhold av vesentlig betydning for vedtaket.

Kapittel 6 Saksbehandling m.m.

§ 27 *Saksgang*

Søknad om norsk statsborgerskap inngis til politiet eller norsk utenriksstasjon som forbereder saken. Utlendingsdirektoratet avgjør søknaden. Melding om norsk statsborgerskap inngis til politiet som forbereder saken. Utlendingsdirektoratet treffer vedtak om meldingen skal godtas eller ikke.

Vedtak om tilbakekall av statsborgerskap treffes av Utlendingsdirektoratet.

Vedtak som nevnt i første og annet ledd kan påklages til Utlendingsnemnda. Klagen behandles etter utlendingsloven §§ 38 a og 38 b.

§ 28 Instruksjonsmyndighet

Departementet kan instruere om lovtolking og skjønnsutøvelse når det gjelder hensynet til rikets sikkerhet eller utenrikspolitiske hensyn, og om avgjørelsen av enkeltsak som innbefatter slike hensyn. For øvrig kan departementet verken instruere om lovtolking, skjønnsutøvelse eller avgjørelsen av enkeltsaker.

Departementet kan instruere om prioriteringen av saker.

§ 29 Opplysnings-, dokumentasjons- og møteplikt

I forbindelse med behandlingen av en sak etter loven her kan den saken gjelde pålegges å gi opplysninger som kan ha betydning for vedtaket, fremskaffe nødvendig dokumentasjon og å møte personlig.

§ 30 Adgang til å stille behandlingen av en søknad i bero

Behandlingen av en søknad kan stilles i bero dersom det oppstår spørsmål om å treffe vedtak etter utlendingsloven og vedtaket vil ha betydning for søknaden om statsborgerskap.

Behandlingen kan også stilles i bero dersom søkeren er under etterforskning for et straffbart forhold som kan få betydning for søknaden, jf. § 9.

§ 31 Søknader om erverv eller tap av statsborgerskap for barn

Søknader om erverv eller tap av statsborgerskap for barn kan bare fremmes av foreldrene i fellesskap eller av den som har foreldreansvaret alene. Dersom en av foreldrene oppholder seg på ukjent sted, kan søknad likevel fremmes av den andre. Er foreldrene fratatt foreldreansvaret eller er foreldrene døde, opptrer vergen for barnet.

For barn som har fylt tolv år kreves det samtykke i søknaden. Det kreves ikke samtykke dersom barnet på grunn av sykdom eller utviklingshemning varig er ute av stand til å gi samtykke.

Barn som ikke har fylt tolv år skal gis mulighet til å gi uttrykk for sin mening. Barnets mening skal tillegges vekt i samsvar med barnets alder og modenhet.

Bestemmelsene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for erverv av norsk statsborgerskap etter § 21.

Kapittel 7 Gebyr og straff

§ 32 Gebyr

Det kan kreves gebyr for behandlingen av søknader og meldinger om statsborgerskap. Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om gebyrets størrelse, innkreving og unntak fra plikten til å betale gebyr.

§ 33 Straff

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger i en sak

etter loven her, eller medvirker til dette, straffes med bøter eller fengsel inntil seks måneder eller begge deler.

Overtredelse regnes som forseelse og påtales bare når allmenne hensyn krever det.

Kapittel 8 Sluttbestemmelser

§ 34 Ikrafttredelse

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Fra samme tid oppheves lov 8. desember 1950 nr. 3 om norsk riksborgerrett.

§ 35 Den europeiske konvensjon om statsborgerskap

Stortinget samtykker i ratifikasjon av Den europeiske konvensjon om statsborgerskap 6. november 1997.

§ 36 Overgangsregler

Søknader og meldinger skal behandles etter loven her dersom de er fremmet etter lovens ikrafttredelse. Søknader og meldinger som er fremmet før lovens ikrafttredelse, skal behandles etter loven her dersom det vil være til gunst for søkeren eller melderer.

§ 27 tredje ledd og § 28 gjelder også for saker som er fremmet før, men som avgjøres etter at loven her trådte i kraft.

Meldinger som er kommet inn til fylkesmannen oversendes Utlendingsdirektoratet for avgjørelse. Klager som er kommet inn til departementet oversendes Utlendingsnemnda for avgjørelse.

§ 37 Særlige overgangsregler for barn født før lovens ikrafttredelse

Barn mellom 12 og 18 år som er adoptert av en norsk statsborger etter 1. oktober 1999, men før loven her trer i kraft, har ved melding rett til å bli norsk statsborger såfremt

- barnet ble adoptert ved vedtak fra departementet, jf. adopsjonsloven § 1, eller
- barnet ble adoptert ved utenlandsk adopsjon og departementet samtykket til adopsjonen på forhånd, jf. adopsjonsloven § 16 e.

Barn under 18 år født før loven her trådte i kraft som ikke er norsk statsborger, har ved melding rett til å bli norsk statsborger dersom faren var norsk statsborger da barnet ble født. Døde faren før barnet ble født, er det tilstrekkelig at faren var norsk statsborger da han døde.

§ 31 i loven her gjelder også for erverv av norsk statsborgerskap etter første og annet ledd.

§ 17 i loven her gjelder også for barn under 18 år av dem som har ervervet norsk statsborgerskap etter lov 8. desember 1950 nr. 3 om norsk riksborgerrett.

Presidenten: Presidenten vil først la votere over de paragrafer eller deler av disse hvor Sosialistisk Venstreparti ønsker å stemme imot.

Presidenten refererer de paragrafer dette gjelder:

- § 7 første ledd bokstav h
- § 10
- § 20 andre punktum

- § 23
- § 26 første ledd

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling til de refererte paragrafer og deler av paragrafer bifaltes med 62 mot 10 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 22.20.52)

Presidenten: Det voteres så over de paragrafer som Fremskrittspartiet ønsker å stemme imot.

Presidenten refererer de paragrafene dette gjelder:

- § 4
- § 11
- § 12
- § 16

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling til de refererte paragrafer bifaltes med 61 mot 11 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 22.21.22)

Presidenten: Det voteres så over kapitler og gjenstående paragrafer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling til kapitler og gjenstående paragrafer og deler av paragrafer bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Videre var innstillet:

B.

Stortinget ber Regjeringen innføre en frivillig seremoni ved tildeling av nytt statsborgerskap uten troskapsløfte.

Presidenten: B blir i samsvar med forretningsordens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

S a k n r . 2

Referat

1. (133) Lagtingets presidentskap melder at Lagtinget har antatt Odelstingets vedtak til
  1. lov om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda (diskrimineringsombudsloven) (Besl. O. nr. 69 (2004-2005))
  2. lov om endringer i likestillingsloven mv. (Gjennomføring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/73/EF og innarbeiding av FN-konvensjonen om avskaffelse av alle former for diskriminering av kvinner med tilleggsprotokoll i norsk lov) (Besl. O. nr. 70 (2004-2005))
  3. lov om endringer i lov 6. juni 1891 nr. 2 om Guld-, Sølv- og Platinavarers Finhed og Stempling m.v. (Besl. O. nr. 71 (2004-2005))
  4. lov om endringer i lov 18. desember 1987 nr. 93 om kontroll med eksport av strategiske varer, tjenester og teknologi m.v. (Besl. O. nr. 72 (2004-2005))
  5. lov om varsling, rapportering og undersøkelse av jernbaneulykker og jernbanehendelser m.m. (jernbaneundersøkelsesloven) (Besl. O. nr. 73 (2004-2005))
  6. lov om endringer i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) (Besl. O. nr. 74 (2004-2005))
  7. lov om endringer i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (Besl. O. nr. 75 (2004-2005))
  8. lov om endringer i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 785/2004 om forsikringskrav for luftfartsselskaper og luftfartøyoperatører) (Besl. O. nr. 76 (2004-2005))
    - og at lovvedtakene er sendt Kongen.
2. (134) Statsministerens kontor melder at
  1. lov om endringer i plan- og bygningsloven (utbyggingsavtaler) (Besl. O. nr. 65 (2004-2005))
  2. lov om skogbruk (skogbrukslova) (Besl. O. nr. 55 (2004-2005))
    - er sanksjonert under 27. mai 2005
    - Enst.: Nr. 1 og 2 vedlegges protokollen.
3. (135) Lov om endringer i folketrygdloven og kontantstøtteloven (utvidelse av fedrekvoten, utvidet rett kontantstøtte for adopterte barn) (Ot.prp. nr. 98 (2004-2005))
  - Enst.: Sendes familie-, kultur- og administrasjonskomiteen.
4. (136) Lov om endringer i lov 9. juni 1978 nr. 49 om reindrift (Ot.prp. nr. 99 (2004-2005))
  - Enst.: Sendes næringskomiteen.

Møtet hevet kl. 22.25.